

Una seu cultural del Vaticà acull la Diada de Catalunya a Roma

Dv, 11/09/2015 per Sandra Buxadera...

[A la riba del Tíber](#)

Catalunya ha escollit la cultura com a carta de presentació de la seva nova seu política a Roma, i gràcies a aquesta estratègia ha aconseguit la complicitat d'un organisme cultural del Vaticà. El [Pontifici Institut de Música Sacra](#) acollia el vespre d'aquest dijous 10 de setembre un concert d'alt nivell per celebrar la Diada de Catalunya a Roma. Un centenar d'autoritats i representants de la societat civil catalana i italiana han pogut gaudir d'un programa basat en autors catalans culminat amb el Cant dels Segadors, interpretat pel reconegut pianista Albert Attenelle i corejat per part del públic català i fins i tot en algun cas, italià.

L'Institut està just per davant de l'església romana de Sant'Agostino, a dues passes de la plaça Navona; moments abans del concert, mentre el rector aprofitava l'homilia per exposar -amb entusiasme contagiós- maneres de practicar l'evangelització i la misericòrdia, eixos del Papat de Francesc, una es podia acostar a una capella lateral i extasiar-se en solitari de la sublim [Madonna dei Pellegrini](#), un dels capolavori de Caravaggio. Una de les grans pintures de la història de l'art exposada en un racó d'una parròquia per a que serveixi d'inspiració al públic a qui estava originàriament destinada, els feligresos: això és Roma.

Tant el Govern d'Itàlia com el Vaticà s'han interessat discretament per l'acte que suposava l'estrena de la delegació del Govern català a Roma, encapçalada per un italià casat amb una catalana, Luca Bellizzi. El Govern italià hi ha enviat el director general de la Presidència del Consell de Ministres, Francesco Tufarelli. No hi havia representació oficial de la Santa Seu però sí que ha assistit a l'acte el president de l'Institut de Música Sacra, Vincenzo De Gregorio, així com diversos eclesiàstics italians i catalans de l'òrbita vaticana. Hi han enviat representants les ambaixades de Canadà i Angola, la delegació del Quebec... i l'ambaixada espanyola, naturalment, que «marca» de prop tots els actes del Govern català a Itàlia. També hi han assistit algun diputat i senador italians, així com advocats de l'estat.

No hi havia, per tant, overbooking i es veien cadires buides, però la representació d'institucions i polítics no era gens menyspreable tenint en compte que l'oficina catalana fa pocs mesos que s'ha posat a treballar, i que es tracta de la Diada d'una nació sense estat que per ara es mou entre la incomoditat de la diplomàcia europea i en especial, la italiana.

El nou delegat, Luca Bellizzi, ha orquestrat l'acte de manera impecable, amb l'ajut de la universalitat de les obres de Mompou, Granados i Albéniz -musicats per un dels seus màxims intèrprets, Attenelle-, i la bellesa i excel·lent acústica de la sala de concerts pontificia.

Bellizzi, que va estar flanquejat per la directora general de Relacions Exteriors de la Generalitat, Francesca Guardiola, va recordar al grapat d'autoritats assistents a l'acte com no és pas el primer delegat a Roma. A banda del representant del govern Pujol que hi va operar breument fa una dècada, ja al segle XII hi havia ambaixadors catalans davant la Santa Seu. Perquè, parafraçant Pau Casals, Bellizzi va explicar: «El meu país és una de les nacions més antigues d'Europa». I és una nació tan amiga del país transalpí, que ja Josep Pla escrivia: «Catalunya és la regió més occidental d'Itàlia».

Es un amor antic: el català Andreu Febrer va ser el primer a traduir la Divina Comèdia de Dant a una llengua estrangera i, avui dia, l'italià és la tercera llengua en nombre de traduccions d'escriptors i poetes catalans.

A Roma, Bellizzi no va necessitar traductor, i va etzibar en versió original: «a la Diada, recordem què hem estat i què volem ser». Les institucions italianes i vaticanes ja tenen a qui consultar discretament per avaluar els esdeveniments que s'estan precipitant a Catalunya.